

עפ"ג 43248/01/22 - מדינת ישראל נגד אשר בן דור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 43248-01-22 מדינת ישראל נ' בן דור

בפני כבוד השופט יואל עדן - אב"ד
כבוד השופטת גאולה לוין
כבוד השופט איתי ברסלר-גונן
המערערת: מדינת ישראל
נגד ע"י ב"כ עו"ד מיכאל גרוס - פמ"ד
המשיב: אשר בן דור
ע"י ב"כ עו"ד דניאל חקלאי

פסק דין השופט יואל עדן, אב"ד

ערעור המדינה על קולת העונש.

כתב האישום המתוקן וההסדר

1. המשיב הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, בעובדותיו הודה המשיב, בתאריך 25.6.20 בשעה 15:01, או בסמוך לכך, איים המשיב בפגיעה שלא כדין בגופו של ראש ממשלת ישראל דאז, מר בנימין נתניהו, בכך שכתב בחשבון ה"טוויטר" שלו: **"מישהו יודע על הכנות להתנקשות בראש הממשלה? מישהו מכיר... נראה לי הגיע הזמן נראה לי הגיעו מים עד נפש!!!"** וזאת במטרה להפחידו או להקניטו.

בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 27.6.20 בשעה 16:02 או בסמוך לכך, כתב על יאיר נתניהו בחשבון ה"טוויטר" שלו **"יאיר כפרה... כל כלב ביג' יומו... ותעשה טובה לך תמצוץ לאמיר אוחנה תרגע קצת... אתה לחוץ... מה הקרה הבית רועד? הקירות דקים שומעים את הלב שלך דופק..."** (כך במקור) וזאת במטרה להפחידו או להקניטו.

בתאריך 6.7.20 במשרדי החקירות בלהב 433 בלוד, ומשהודע למשיב כי הוא עצור, אמר בפני הקצין רפ"ק יוסי חנן: **"אני נעצר רק בגלל שזה ראש הממשלה התלונן, עכשיו אם אני נעצר בגללו אז שימות עכשיו, בן זונה, שימות עכשיו, זה מעצר פוליטי"**.

2. הצדדים הגיעו להסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום כאמור. ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות, ובעת הצגתו אמר ב"כ המאשימה כי המאשימה תעתור למאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, העומד לחובתו של המשיב מהרשעה שניתנה בת"פ 22124-09-18.

תסקיר שירות המבחן

3. המשיב נשלח, לבקשתו, לקבלת תסקיר שירות מבחן. בתסקיר מפורטות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב, אשר יפורטו בחלקן בלבד מפאת צנעת הפרט. בתסקיר מתואר כי המשיב השתלב עם שחרורו מהצבא במסגרות תעסוקתיות שונות, החל מזמן קצר לפני הגשת התסקיר, הוא עובד כמדריך אפליקציה בדואר ישראל, שיתף את שירות המבחן בנסיבות חייו וקשיים עימם הוא מתמודד לאורך השנים.

בהתייחס לעבירה, מודה המשיב בביצועה, בפני שירות המבחן הציג עצמו כאדם אידיאליסט, והתייחס להליך שמנהל כעניין פוליטי.

על פי התסקיר התקשה המשיב לקחת אחריות על מעשיו ועל ההשלכות והסיכון העולה מהתנהגותו האלימה כמתואר בכתב האישום, חווית המעצר היתה קשה עבורו, בשל קשייו לראות עצמו כאדם המתנהג באלימות אשר עליו להיעצר בגין זה. המשיב מזער את משמעות מעשיו, השליך אחריות התנהגותו האלימה על הדמויות הציבוריות המופיעות בכתב האישום, והתייחס לעניין כאל פוליטי. גם לאחר ניסיונות שירות המבחן להעמיק עימו התנהגויות אלה, העומד בבסיסן והשלכותיהן, נמנע מהבנה באשר לחומרת התנהלותו ומעשיו.

שירות המבחן התרשם כי המשיב מתקשה לראות את מעשיו כאלימים, ומביע חרטה עליהם בין היתר בשל השלכות מעשיו עליו, שכן נעצר בתיק זה וכן עומדת כנגדו הפעלת המאסר המותנה. שירות המבחן סבור כי ללא התערבות טיפולית נוספת לטיפול הפרטי בו המשיב משולב, ובחינה באשר לדפוסיו האלימים, קיים סיכוי כי ימשיך במעורבות שולית ובהתנהגות אלימה הכוללת ביצוע עבירות דומות.

להערכת שירות המבחן יש צורך בשילוב המשיב בטיפול, אך המשיב מתקשה לבחון אפשרות לקשר טיפולי עם שירות המבחן, ומתקשה לבחון אפשרות להפסקת שימוש בסמים, ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, ולאור זאת אינו בהמלצה להארכת המאסר המותנה התלוי כנגדו.

שירות המבחן סבור כי יש מקום לענישה משמעותית ומוחשית, המהווה מסר וגבול חיצוני ברור וכן מחיר כבד באשר לסיכון לפגיעה באחר ומשמעות מעשיו.

שירות המבחן המליץ על הפעלת המאסר המותנה, כך שירוצה בדרך של עבודות שירות, והטלת עונש מותנה אשר יהווה עבורו מסר מרתיע מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד.

הראיות והטיעונים לעונש בבית משפט השלום

4. במסגרת הראיות לעונש, הוגשו מטעם המאשימה הרישום הפלילי של המשיב (ת/1), הכולל עבירות של תקיפה סתם של בת זוג (2018), איומים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, תקיפה סתם (2010), איומים (2 עבירות) והפרת הוראה חוקית (2006). הוגש כתב ההתחייבות שנחתם ע"י המשיב בהליך הקודם (ת/2), והוגש פרוטוקול וגזר הדין בת.פ. 22124-09-18 של בית משפט השלום בבאר שבע, בו הוטל המאסר המותנה (ת/3). על פי גזר הדין הוטל על המשיב מאסר מותנה של 6 חודשים לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים, והוטלה עליו חתימה על ההתחייבות.

5. ב"כ המאשימה טענו כי נסיבות ביצוע העבירה הן לחומרה, מדובר באיום חמור, תוכן האיום נוגע לפגיעה בגוף עד כדי התנקשות ומידת האשם של המשיב מלאה, זהו איום שהופנה כלפי איש ציבור, סמל שלטון, במסגרת מילוי תפקידו. מדובר באיום שהנו בחומרה הגבוהה ביותר ויש מכוח איום זה לפגוע בסדרי שלטון וברשויות הדמוקרטיות מממש.

ב"כ המאשימה הפנו לכך שבעברה של מדינת ישראל נרצח ראש ממשלה מכהן, מר יצחק רבין ז"ל וזאת נוכח אלימות קשה ובוטה שהופנתה כלפיו ונגדו ונגד בני משפחתו.

נטען כי מדובר באיום שהופץ ברשתות החברתיות בתקופה נפוצה ביותר, תקופת בחירות. היד קלה על המקלדת, כל אדם חש שיכול לומר כל אשר לעיל חפצה ידו. לכן, איום שכזה, ברוח תקופה שכזו, יש בו כדי ללבות את האש הקיימת ולהביא לפגיעה חלילה בפועל בראש ממשלה מכהן, וכי נסיבה לחומרה היא ההפצה של הדברים לכולי עלמא ברשת הטוויטר.

נטען כי המשיב פגע במעשיו בשני ערכים מוגנים מרכזיים: הזכות לכבוד וחיים בבטחה ובשלווה ושמירה על תפקודו התקין של השירות הציבורי ופגיעה בסמלי שלטון.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה, וטען כי מתחם העונש כולל מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המשיב הודה בעובדות כתב האישום וחסך זמן שיפוטי. מאידך, לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות גם בעבירות איומים ובתיק נוסף הורשע בתקיפת בת זוג. נטען כי התסקיר לא בא בהמלצה שיקומית, המשיב מתנגד לטיפול, מתקשה לקחת אחריות, ממזער את משמעות מעשיו, ולא מבין את חומרת מעשיו.

התבקש למקם את עונשו של המשיב בשליש העליון של המתחם אליו עתרה המאשימה, והפעלת המאסר המותנה במצטבר, וכן הפעלת ההתחייבות, הטלת מאסר מותנה וקנס.

6. ב"כ המשיב עתר להפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות, וכך שהעונש יהיה חופף, ובכל מקרה כי לא יוטל עונש נוסף מעבר ל-9 חודשי עבודות השירות.

נטען כי מדובר במי שבאותה תקופה היו לו 7 עוקבים בטוויטר, דהיינו, לא מדובר בתפוצה רחבת היקף. העבירה עצמה פסולה ומכוערת ומעוררת סלידה ככל שתהיה, מבחינת הנסיבות שלה, הייתה מאוד מצומצמת.

ביחס לערך המוגן, נטען כי במקרה זה כשאנחנו מדברים על הערך המוגן של תחושתו של המאויים, פגיעה בכבודו ותחושת הביטחון, לא נגרמה, ולא בטוח שראש הממשלה לשעבר, היה יודע על הדברים הללו אלמלא עודכן בהם.

לעניין מתחם העונש ההולם, התבקש לקבוע מתחם עונש הולם, הנע בין אי הרשעה שאינה רלוונטית במקרה שלנו, ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נטען כי עצם ההליך המשפטי טמן בחובו היבט של הרתעה ובוודאי עולה תחושת חרדה ומצוקה ולכן השילוב בין עבודות שירות לבין מאסר מותנה יעשה את העבודה מבחינת הזהירות בעתיד.

נטען כי למשיב נסיבות חיים קשות עד כדי כך שהוא אפילו התקשה לדבר עם קצינת המבחן על מה שחוזה במשפחת המוצא שלו.

המשיב אמר שהוא מתנצל, והתנצל גם ברדיו בתוכניות שראיינו אותו, הוא מבין מה עשה ומשלם על זה כל יום, ביקש שישימו את הדברים בפרופורציות הנכונות, הוא טעה במה שאמר ולא ניסח טוב.

גזר הדין של בית משפט השלום

7. בגזר הדין, פירט בית המשפט את העבירות, נסיבות ביצוען, העולה מתסקיר שירות המבחן, הראיות לעונש וטיעוני הצדדים.

לאחר בחינת נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה על דרך עבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט לא מצא קיומם של שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא.

בגזירת העונש התייחס בית המשפט לנסיבות החיים הקשות של המשיב, כעולה מהתסקיר, ומנגד, לעברו הפלילי, אשר מעיד כי אין זו הפעם הראשונה בה הוא פועל באופן מאיים כלפי אחר, והוסיף כי לזכותו עומדת הבעת החרטה, ההודאה

בעבירה והחיסכון בזמן שיפוט.

לאחר התלבטות קבע בית המשפט כי יש להטיל עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

לבסוף נגזר על המשיב מאסר בפועל למשך 8 חודשים, על דרך עבודות שירות, הופעל המאסר המותנה בן 6 חודשים כולו בחופף, כך שהעונש הכולל אשר הוטל על המשיב הינו 8 חדשי מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות, הוטל מאסר מותנה, הופעלה התחייבות בסך ₪ 3,000 והוטל קנס בסך ₪ 1,500.

טענות ב"כ הצדדים בערעור:

8. לטענת ב"כ המערערת:

היה על בית משפט השלום להטיל מאסר בפועל שלא בעבודות שירות, ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

זוהי תופעה שכמדינה יש צורך להילחם בה, יש לראות בחומרה רבה כל אמירה כזו ולהוקיעה, ושידע כל אדם שמתחבא מאחורי מקלדת לפני שהוא מעז להוציא אמירות כאלה ולשלוח אותן ברחבי המרשתת, שהוא צפוי לענישה מחמירה ומאסר בפועל. לא ייתכן כי מקרים כאלה יחזרו וישנו ויתרבו במדינה, ולכן מבחינת האינטרס הציבורי אין להסתפק בענישת בית משפט קמא ויש להחמיר אותה למאסר בפועל.

המשיב ביצע את העבירה המחולקת לשלושה אירועים נפרדים, כשמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, לחובתו עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות, כאשר שתיים מתוכן הן בעבירות איומים, מהתסקיר עולה כי המשיב ככל הנראה לא הבין באמת את חומרת העבירות, אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, קיים סיכון כי אם ימשיך במעורבות שלילית הוא יוכל לחזור ולבצע שוב עבירות, גם שירות המבחן עצמו כתב שבאופן לא שכיח הוא זקוק לענישה מוחשית.

ביחס להפעלת המאסר המותנה, ברירת המחדל היא הפעלה במצטבר, וכאשר רוצים להפעיל בחופף יש צורך בטעמים שירשמו, ובית משפט קמא לא פירט מהם אותם טעמים המצדיקים הפעלת המאסר המותנה כולו בחופף.

מדובר בתופעה נפסדת והולך וגוברת וצריכה לצאת אמירה מבית המשפט שמוקיעה את התופעה.

נוכח זאת עותרים ב"כ המערערת להחמיר את עונשו של המשיב למאסר בפועל של 15 חודשים ולהפעלת המאסר המותנה במצטבר.

9. לטענת ב"כ המשיב:

אין מחלוקת כי החומרה מופלגת ואלו דברים נפסדים, ונכון שיש להילחם בתופעה. נטען כי בערעור זה יש מספר היבטים מקוממים. מדובר בעבירת איומים אחת, וכך הוסכם, ולא שלוש. המשיב עצמו הפנים שהוא הולך לבצע עבודות שירות שאינן קלות לו. עיקרון ההלימה מדבר על נסיבות המעשה במסגרת המכלול שאנו מכירים. בגזר הדין בית משפט קמא נזהר ואיזן בין השיקולים והעניק משקל ראוי למכלול השיקולים. לא קיים היבט חריג שאפשר לומר כי זה המקרה שצריך שהמשיב יכנס לכלא.

התסקיר אינו שלילי, אך יש לו הבטים שליליים. המשיב גדל במשפחה עם דפוסי אלימות, צויינה בעיה רפואית של בת זוגו של המשיב, וכי הוא מטפל לבד בבוקר בשני הילדים ולאחר מכן הולך לעבודות שירות.

האיום באמת חמור, אך הוא איום לא מתוחכם. היו 13 עוקבים, המשיב הוא הדמות הכי לא מוכרת בטוויטר, הנסיבות במקרה הזה הן נסיבות ספציפיות ששונות מנסיבות במקרים אחרים שבהם אנשים נכנסו לכלא לתקופות קצרות הרבה יותר ממה שהתבקש ע"י המערערת.

במכלול הנסיבות צדק בית משפט קמא, מתחם שיקול הדעת רחב והוא לא חרג ממנו.

לאור האמור התבקש לדחות את הערעור.

דין והכרעה

10. לאחר בחינת כתב האישום המתוקן, התסקיר, גזר הדין וטענות הצדדים, המסקנה הינה כי יש לקבל את הערעור בחלקו, להעמיד את הענישה אשר הוטלה על רף מחמיר יותר, לריצוי בפועל, ולהורות על הפעלת המאסר המותנה כשחלקו במצטבר.

תחילה לטענות המתייחסות לכך שמדובר באיום אחד ולא בשלושה, ולכך שבמקרים שונים הוטלו עונשים לריצוי על דרך עבודות שירות ואף נמוכים יותר.

אכן, כתב האישום המתוקן כולל, בהסכמה על פי הסדר הטיעון, עבירה אחת של איומים, והסכמה זו קיבלה ביטוי בדברי ב"כ המאשימה בעת הצגת ההסדר.

ואולם, העובדה שמדובר בהרשעה בעבירה אחת אינה שוללת את ההפניה לכך שמדובר בשלושה אירועים בהם המשיב משמיע איום. מלוא נסיבות ביצוע העבירה רלוונטיות ונדרשות לבחינה בגזירת העונש.

הענישה הינה אינדיבידואלית, הן בשלב קביעת המתחם והן בשלב הענישה במסגרתו. הצביון האינדיבידואלי בשלב

קביעת המתחם בא לידי ביטוי בנסיבות ביצוע העבירה, וכפועל יוצא מכך המתחם הנקבע קשור באופן ישיר לעובדות המוסכמות המפורטות בכתב אישום מתוקן עליו הסכימו הצדדים.

ר' לענין זה ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.2013): "כלומר, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה. על כן, אין זה מן הנמנע כלל, שלאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברה".

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בעיקר תוך התייחסות לנסיבות המסויימות של ביצוע עבירה ואינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק, אלא, ובעיקר, בנסיבות בהן בוצעה, תוצאותיה, ומידת חומרתה. ר' לענין זה ע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013) בו נפסק: "מתחם העונש ההולם הוא אמת-מידה נורמטיבית, המשקללת את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם. בשלב זה איננו מתחשבים בנסיבותיו האישיות של הנאשם, היינו נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40א), דוגמת נסיבות חיוו של הנאשם, הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהעונש, מאמציו לחזור למוטב ועברו הפלילי או היעדרו. אולם אין בכך כדי לגרוע מהצביון האינדיבידואלי שהעניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם, אשר בא לידי ביטוי בהוראה להתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסוימות שבהן היא בוצעה (למשל: קיומו של תכנון מוקדם, נזק בכוח ובפועל, מידת אכזריות כלפי הקורבן וכו'), ותוך התייחסות למידת האשם של הנאשם המסוים שלפנינו (למשל: הסיבות שהובילוהו לבצע את העבירה, חלקו היחסי בביצועה, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות מצד קורבן העבירה וכו')."

עוד ר' ע"פ 1127/13 עמאואל גברזגיי נ' מ"י (15.1.2014):

"כפי שיובהר. חברתי, השופטת ע' ארבל, עמדה בפרשה אחרת על דקות זו, וקבעה, כי בעת קביעת מתחם הענישה לא ניתן להסתמך אך ורק על הענישה הנוהגת, ולקבוע "מתחם כללי", שכן גם בכך, לא תוגשם תכלית התיקון לחוק, המבקשת לעמוד על הנסיבות הספציפיות של כל מעשה עבירה, טרם קביעת המתחם. חברתי הטעימה בעניין זה כי גודלו של מתחם הענישה ייקבע ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות מעשה העבירה ולשונות".

משכך, לעובדה שמדובר באיום אשר מבוצע שלוש פעמים בשלושה אירועים, יש רלוונטיות וחשיבות, הגם שלבסוף ההרשעה כפי ההסכמה הינה בעבירה אחת בלבד.

הענישה בעבירת איומים כוללת מנעד רחב, הן בסוגי העונשים המוטלים והן במידת חומרתם. כל מקרה על פי נסיבותיו, מידת החומרה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים.

11. עבירת האיומים חמורה, וחומרה רבה יש לביצועה ביחס לאיש ציבור, וביחס למילוי תפקידו של איש הציבור.

עבירת האיומים מטרתה להשפיע על חופש הרצון של המאויים, ומטרתה להביאו לפעול שלא על פי רצונו החופשי, אלא מתוך החשש מדבר האיום.

עבירת איומים אשר מופנית כנגד איש ציבור ביחס לתפקידו זה, פוגעת בעקרונות היסוד של שיטתנו המשפטית והמוסרית.

איום המופנה כלפי איש ציבור מהווה פגיעה בשלטון החוק, ופוגע באושיות המשטר הדמוקרטי.

יש להוקיע ולהחמיר עם כל מי אשר מבקש על דרך האיום לשנות סדרי שלטון, לשנות אופן פעולת איש ציבור, ולהשפיע בדרך נפסדת זו על השיטה הדמוקרטית, ולהביא לתוצאות שונות, מכאן ואילך.

על החומרה של איום על איש ציבור לבוא לידי ביטוי בענישה, אשר צריכה ליתן מענה הולם וראוי לרצון לפגוע בבסיס השיטה הדמוקרטית, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נפנה לדברים הבאים מרע"פ 2038/04 ל"מ"י, פ"ד ס(4) 95 (4.1.2006), בעמ' 114: **"השמעת איומים נגד אישי ציבור היא רעה חולה אשר בכוחה לפגוע באושיות הדמוקרטיה, וזאת גם במקרים שבהם איש הציבור עצמו אינו מודע כלל לאיום שהושמע כלפיו. איום המופנה נגד אישי ציבור מערער את הסדר החברתי, ובנסיבות המתאימות יהיה בו כדי לזעזע את שלווה נפשו של כל אדם מן היישוב השומע את האיום. אין ספק כי בכוחו של איום כזה ליצור פחד בלב שומעו, ואם אכן זו הייתה כוונת משמיע האמירה, כי אז מדובר באיום לכל דבר ועניין. ודוק: אין לבלבל בין איום על אישי ציבור לבין דברי ביקורת, שהם לגיטימיים וחוסים תחת הגנת חופש הביטוי."**

בדברים האמורים יש גם כדי לדחות את הטענה שהועלתה על כי לא בטוח כי ראש הממשלה לשעבר היה יודע על האיום אלמלא עודכן על הדברים. גם אם לא היה הוא יודע כלל, אין בכך כדי להמעיט מחומרת האיום.

12. תוכן האיום והנסיבות של אמירתו, מביאים למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף גבוה.

ענישה הכוללת מאסר בעבודות שירות אינה נותנת את הביטוי העונשי ההולם לחומרת העבירה בנסיבות ביצועה, לעובדה שהנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי ואף מאסר מותנה, ולכך שמדבריו עולה כי אין הוא מכיר בחומרה הרבה של מעשיו.

תחילה לתוכן הדברים - מדובר באיום על חייו של ראש הממשלה דאז, בדברים בוטים וקשים על התנקשות, והכנה להתנקשות בו.

מדובר באיום אשר תוכנו נמצא ברף הגבוה ביותר של איום המהווה פגיעה קשה בשיטה הדמוקרטית, ובו הבעת רצון לשנות סדרי שלטון באלימות קשה, כנגד חייו של ראש ממשלה.

סבורני כי מעשה שכזה, צריך לקבל ביטוי עונשי הכולל מאסר בפועל.

את דברי האיום פרסם המשיב בחשבון "טוויטר", דהיינו אמירותיו נועדו להישמע לכולי עלמא.

העובדה שלמשיב מספר עוקבים קטן, אין בה כדי להמעיט מחומרת המעשה, ומהעובדה שמכוון היה להשמעה בציבור.

בע"פ (מחוזי נצ') 1194/05 **אד דן נ' מ"י** (13.6.2006) הורשע המערער בעבירת איומים בכך שהתקשר אל אמו, והודיע לה, כי בכוונתו לרצוח את ראש הממשלה, אריאל שרון, ואת שר הבטחון, שאול מופז, זאת בעצרת קרובה שאמורה היתה להתקיים. בית משפט השלום גזר את עונשו ל - 8 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו למאסר בעבודות שירות, לאור נסיבותיו האישיות של המערער, מצבו הנפשי והליך טיפולי.

בעניינו של המשיב הנסיבות של פרסום דבר איום בוטה על התנקשות בראש ממשלה שונות וחמורות יותר, שכן מבצע הוא את האיום תוך פרסומו ברבים, לציבור.

המשיב מעלה בפני קצין המשטרה אשר עצר אותו טענות סרק בדבר "מעצר פוליטי", וממשיך בטיעונים מסוג זה בפני שירות המבחן, טוען כי ההליך המתנהל כנגדו הינו הליך פוליטי, וממזער מחומרת מעשיו.

זאת ועוד, למשיב עבר פלילי רלוונטי, בעבירות איומים.

כל אלו מביאים למסקנה כי הענישה אשר הוטלה על המשיב, עוד בטרם התייחסות למאסר המותנה, הינה ענישה אשר אינה מביאה לידי ביטוי את חומרת המעשים, את הצורך בהרתעתו ובהרתעת הרבים, ואת ההתייחסות המקלה שלו למעשים אלו, אשר משמעותה כי קבלת האחריות על ידו אינה מלאה.

על הענישה לכולל מאסר בפועל, ארוך משמעותית מהמאסר אשר הוטל על דרך עבודות שירות, ועליה לבטא גם את הצורך להרתיע כל מי אשר סובר כי בדרך האיום ניתן לקדם מטרות כלשהן.

לחובת המשיב מאסר מותנה בר הפעלה של 6 חודשים, ובית משפט השלום הורה על הפעלתו באופן שכולו ירוצה בחופף למאסר שהוטל בעבודות שירות.

הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין הינו כי מי שהוטל עליו מאסר והופעל כנגדו מאסר מותנה, ישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, אלא אם בית המשפט, מטעמים שיירשמו, כי התקופות יהיו כולן או מקצתן בחופף.

אין בעניינו של המשיב נימוקים המצדיקים הפעלת המאסר המותנה כולו בחופף. אכן, משמדה נאשם בביצוע עבירה

המפעילה מאסר מותנה, ומקבל אחריות, לעיתים יש לחרוג מהכלל בדבר ריצוי במצטבר, ואולם ריצוי של כל המאסר המותנה בחופף הינו חריג, ונדרשים נימוקים לכך.

בעניינו של המשיב, לכל הפחות היה מקום לכך שחלקו של המאסר יהיה במצטבר, גם כאשר מובאות נסיבות האישיות, והודאתו במסגרת השיקולים.

אשר לטענות הנסמכות על נסיבות האישיות של המשיב, לדחיית הערעור, אין בטענות אלו כדי להביא למסקנה כי ניתן להסתפק בעבירה החמורה שביצע, בנסיבות החמורות של ביצועה, במאסר על דרך עבודות שירות. הנסיבות האישיות הינן חלק מהשיקולים, אולם משקל רב יותר יש ליתן במקרה זה לחומרת המעשים, מתן ענישה ההולמת את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, והשיקול המרכזי של הרתעת הרבים.

את הטענה להסתמכות הנאשם כפועל יוצא מכך שהערעור הוגש לקראת סוף התקופה המאפשרת הגשתו לרבות שהחל בנשיאה בעונש, יש לדחות. אין לראות בכך כל הסתמכות.

13. מכל האמור הענישה אשר הוטלה על המשיב אינה נותנת את המענה הראוי לחומרת העבירה בנסיבות ביצועה, ואין בעניינו נימוקים המצדיקים הפעלת המאסר המותנה כולו בחופף. הענישה הראויה בעניינו של המשיב, צריכה לכלול מאסר בפועל, וצריכה היא להביא לידי ביטוי גם את עברו הרלוונטי.

לפיכך מבוטל עונש המאסר בעבודות שירות, ומוטל בזה על המשיב עונש של 10 חודשי מאסר בפועל.

גם ענישה זו אינה ממצה את מלוא החומרה של העבירה בנסיבותיה, לאור כך שאין זה ממנהגה של ערכאת הערעור.

לאור הנסיבות האישיות של המשיב, ולאור קבלת האחריות, הגם שהיתה חלקית, יופעל המאסר המותנה כך שמחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לענישה המוטלת.

סה"כ ירצה המשיב מאסר בפועל למשך 13 חודשים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו וכן ימי ביצוע עבודות שירות עד לעיכוב הביצוע, על פי רישומי שב"ס.

המשיב יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 5.6.22 במתקן הכליאה דקל. מוצע למשיב לעבור הליך מיון מוקדם.

ניתן היום, י"ז אייר תשפ"ב, 18 מאי 2022, במעמד הצדדים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

גאולה לוין, שופטת

יואל עדן, שופט